

Andet end at sige, at Havnekasserne skulle udbringe Bidrag til Fiskeriets Fremme? Han vil, hvis jeg hørte rigtigt, skjøndt jeg maa tilstaae, at jeg ikke ret troede mine egne Øren, at man skulde fritage dem for Værnepligten (A. Hage: Nei! Stemmer: Jo!). Jeg hører, at Meningen er deede, men da ingen Berigtigelse fremkommer, gaaer jeg ud fra, at han vil have dem fritagne for Værnepligt; men det er ogsaa et Bidrag til Fiskeriets Fremme, som gaaer ud over hele den værnepligtige Masse. Han vil altsaa efter sin Mening understøtte Fiskerne, men ad en Omvei; han lægger Byrden paa en Maade, som ikke skal mærkes, over paa den øvrige værnepligtige Befolkning, og det maa man erindre, at det ikke er et Spørgsmaal, som er ubetydeligt; thi tag Fiskerne eller dog visse Fiskere bort fra den værnepligtige Masse til Søværnet, og man vil føle et betydeligt Tryk. Han vil altsaa i Virkeligheden understøtte Fiskerne, men kun paa en anden Maade, der er skjult og langt farligere end den sædvanlige; hvor Staten dertil forlanger en vis Sum, et vist Beløb, thi saa seer man, hvad man giver, hvilket derimod ikke er Tilfældet paa den anden Maade. Jeg tilstaaer, at den ærede Rigsdagsmand er ikke i den Grad, man skulde troe, gjennemtrængt af de Grundsætninger, han oftere har gjort gjældende her i Salen, naar jeg nu seer, at han ikke er kommen videre, end at det kun er ad den ligefremme Vei, at Staten ikke bør beskæftige sig med saadanne Formaal, men at han billiger det, naar det skeer paa en mere skjult, indirect Maade. Der er blevet anfet over, og det er egentlig det, der har foranlediget mig til at tage Ordet, at disse Penge til Fiskeriets Fremme ikke ere blevne anvendte paa en rigtig, paa en hensigtsmæssig Maade; man ønskede dem anvendte som Understøttelse for Fiskere til Fiskerestabers Anskaffelse. Jeg skal dertil bemærke, at der ikke til Ministeriet, medens jeg havde med det at gøre, og det er den største Tid, hvorom der her er Tale, er indkommet nogen Ansøgning, uden at den er bleven bevilget, naar man blot har kunnet bevilge den, i Genhold til den af Ministeriet opstillede, af Folkethinget fremsatte og af Rigsdagen tiltraadte Grundsætning, at der enten af et Selskab eller paa anden Maade,

fort sagt, fra en eller anden Komme skulde bidrages ligesaa Meget som det, der udbringes af Staten. Det er altsaa paa ingen Maade af Mangel paa Bevillie eller Interesse for dette Formaal, men i Kraft af de vedtagne Grundsætninger, at det er slett. Derimod er der en lille Sum, med Hensyn til hvilken det i dette Tilfælde ikke er mig klart, om man har fulgt den samme Fremgangsmaade, men hvis min Hukommelse ikke stuffer mig, skulde jeg næsten tvivle paa, at der har fundet en Afvigelse Sted. Det er den, der er givet til den kunstige Fiskeavls Fremme. Det er jo idetmindste vistnok de fleste af de Herrer, bekiendte, at det er en Sag, der efterhaanden har spillet en vis Rolle. Det berøer jo paa den Erfaring, at mange Fiske udslækkes i første Vand; naar de der have tilbragt deres første Alder, deres spæde Barndomsdage, gaae de ud paa Eventyr i det store Verdenshav; men de vende tilbage til deres Barndomssegn, naar der er Tale om at sætte Bo, paa den Maade, som Fiskene gjøre det i Vegetiden, og der lægge de da deres Yngel. Nu var det først i Frankrig, at man tænkte, at det maatte ogsaa kunne lade sig gjøre, paa en kunstig Maade at tilvejebringe saadanne Fiskeyngel, og det viste sig, at det gik fortreffeligt, ved at tage Rogn og Mælk af levende Fiske, blande det sammen og beskytte den Yngel, som paa den Maade fremkom, i den spædste Barndom mod de farlige Fjender, som forfølge og efterstræbe den; efterat have overstaaet de spædste Aar, slippes den løs, men man er sikker paa, at hele den store Yngel vender tilbage igjen i Vandomsaaene, naar den er bleven fuldvoxen, og paa denne Maade har det vist sig, at man i betydelig Grad har fremmet Fiskerierne. Den samme Erfaring er bleven gjort og kommen til Anvendelse i temmelig betydelig Omfang i Norge, hvor man har seet den stadfæste sig og fundet Fremgangsmaaden hensigtsmæssig. Det var ligeoverfor disse Kjendsgjerninger, at man fandt det rigtigt, da der hos en Amtsfuldmægtig var Interesse for at fremme Fiskeriet paa denne Maade, at hde ham denne liben Understøttelse af 200 Rd., men det skete ogsaa af den Grund, at man, da man jo vel kunde være vis paa, at Spørgsmaal, der bevæge sig i Verden, paa en eller